

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

תיק אזרחי 31129.05.12

לפני: כבוד השופט הבכיר (בדימ') גדעון גינת

התובע: ליאור פלד

נגד

הנתבע: אלון באום

בשם התובע: עו"ד אבי מונסקיו
בשם הנתבע: עו"ד יניב פֶסֶט

פסק-דין

1. תביעה שעניינה פגיעה בזכויות קניין רוחני ובמוניטין של התובע, שימוש בסימן מסחר הרשום בבעלותו, ובגין גניבת עין ועשיית עושר ולא במשפט.

תמצית העובדות

2. התובע, בעלים של אתרי אינטרנט שונים, דרכם ניתן לרכוש מוצרים אלקטרוניים, מוצרי אבטחה וגאדג'טים שונים. במסגרת פעילותו זו, רשם התובע בישראל את סימן המסחר "unique v 1" (סימן מס' 241123, בתוקף עד 4/10/21) (להלן: "סימן המסחר"), העתק נסח סימן מסחר צורף כנספח 2 לכתב התביעה).

הנתבע, בעלים של אתר אינטרנט (שכתובתו www.myoffice-online.co.il) עוסק ביבוא של ריהוט משרדי ואביזרים משלימים לבית ולמשרד.

התובע והנתבע מכרו באתריהם ערכות דיבורית המיועדות לקסדות אופנוע. לתובע הוברר, כי הנתבע, מפר (לשיטתו), את סימן המסחר הנמצא בבעלותו, תוך שהוא משתמש לשם קידום מכירות באתרו שלו, בתצלום ובטקסט שיווקי שאף הם שלו (ר' סעי' 15-17 לתצהיר התובע).

3. ב"כ התובע פנה ביום 1.3.2012 אל הנתבע במכתב, בו הוא מתריע על הפרת זכויות היוצרים שלו ומבקש כי יחדל לאלתר משימוש בסימן המסחר ובתצלום הנמצא בבעלותו (ר' נספח 6 לכתב התביעה). פנייה זו נענתה עוד באותו יום על ידי ב"כ הנתבע, המכחיש את המיוחס למרשו, שפעל לדבריו, בתום לב ויתרה מזו, הסיר עוד

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

באותו יום את התצלום, על אף שאינו משוכנע כי הוא מיפר (ר' נספח 7 לכתב התביעה). ב"כ התובע שלח מכתב נוסף אל ב"כ הנתבע, בו הוא דוחה את טענות הנתבע מכל וכל ומציע כי הצדדים יקיימו מפגש לשם הגעה לפשרה בדבר גובה הפיצוי שישולם למרשו. (ר' נספח 8 לכתב התביעה).

מכתבי הצדדים לא נשאו פרי, וביום 16.5.2012 הוגש כתב התביעה שבפני.

4. בתביעתו מבקש התובע צו מניעה האוסר על הנתבע שימוש בסימן המסחר שלו, בטקסטים ובתצלום השייכים לו, צו המורה על העברת חשבונות על מנת שיוכל להעריך את היקף רווחי הנתבע על חשבונו, פיצוי כספי בשל הנזקים שנגרמו לו וכן פיצוי מכוח סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 [להלן: "החוק"].

ביום 20.6.2012 הגיש הנתבע כתב-הגנה. עיקר הגנתו היתה כי דין התביעה להימחק, הוא לא היפר שום סימן ולא עבר על שום זכות, וגם אם חלילה עשה כן, הרי שהיה זה בתום לב, וברגע שהובא הדבר לידיעתו, פעל מיד להפסקת המיוחס לו.

במועדים 29.11.2012, 13.2.2013, 2.5.2013 התקיימו בפניי קדמי משפט וביום 11.9.2013 נשמעו חקירות של המצהירים וסיכומי הצדדים בעל-פה.

דיון והכרעה

5. התובע טוען כי הנתבע מיפר סימן מסחר הנמצא בבעלותו "unique v 1", כאשר הוא משווק מוצר נחות עליו מוטבע הסימן הנ"ל, תוך פגיעה בזכות היוצרים שלו, ע"י שימוש בתצלום ובטקסט שיווקי השייכים לו. התנהלות זו, לדברי התובע, נועדה לבלבל ולהטעות את לקוחותיו באופן הממלא אחר יסודות העוולה של גניבת עין. הנתבע דוחה כאמור את טענות התובע.

הפרת זכויות יוצרים

6. התובע טוען כי הנתבע היפר את זכויות היוצרים שלו, בכך שהעתיק תצלום השייך לו, אשר צולם על ידי צלם מטעמו (הצלם יורי בורוכוב), שהעביר לו את זכויות היוצרים בצילום, והנמצא באתרו שלו (צילומי דיבורית ניידת לקסדה מדגם "Unique V 1" והסכם לגבי זכות היוצרים של התובע בתצלומים – ר' נספח 3 שצורף לכתב התביעה).

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

התובע מייחס לנתבע, גם ציטוט טקסט המתאר את המוצר, הלקוח אף הוא מאתרו שלו. טקסט זה מהווה לטענתו יצירה שנוסחה על-ידיו, ולכן מוקנות לו זכויות היוצרים בו. לפיכך, הנתבע בהעתיקו טקסט זה, עבר על הוראות חוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007 [להלן: "חוק זכויות יוצרים"], פגע בו והסב לו נזק.

דוגמת טקסט מאתרו של התובע (מתוך נספח 4 שצורף לכתב התביעה):

"חובה לכל רוכב דו גלגלי (אופנועים ואופניים), מקטין את סכנת הנהיגה בזמן השימוש בטלפון סלולרי, מאפשר דיבור עם הנוסע מאחור בצורה בטוחה, מאפשר תקשורת עם רוכב אחר שנוסע בסמוך, מאפשר שמיעת הוראות נווטן GPS. רדיו FM איכותי מובנה בדיבורית, הדיבורית מוגנת מים, אחריות ע"י היבואן – יחודי. איכות ללא פשרות – מחיר ללא תחרות. ההתקנה קלה ופשוטה של הדיבורית הופכת את הרכיבה בדו גלגלי לבטוחה ונעימה הרבה יותר."

ולהלן קטע טקסט המתאר את המוצר באתר הנתבע (צורף כנספח 5 לכתב התביעה):

"מוצר חובה לכל רוכב דו גלגלי (אופנועים ואופניים), מקטין את סכנת הנהיגה

בזמן השימוש בטלפון סלולרי, מאפשר דיבור עם הנוסע מאחור בצורה

בטוחה, מאפשר תקשורת עם רוכב אחר שנוסע בסמוך, מאפשר שמיעת

הוראות GPS, רדיו FM איכותי מובנה בדיבורית, חיבור לנגן MP3!

הדיבורית מוגנת מים, איכות ללא פשרות – מחיר ללא תחרות.

ההתקנה קלה ופשוטה של הדיבורית הופכת את הרכיבה בדו גלגלי לבטוחה

ונעימה הרבה יותר"...

הפרת סימני המסחר

7. היקף ההגנה על סימני מסחר מוגדר בסעיפים 46 ו-46א. לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 [להלן: "הפקודה"], כדלקמן:

"46. (א) רישומו התקף של אדם כבעל סימן מסחר יזכה אותו לשימוש ייחודי בסימן המסחר על הטובין שלגביהם נרשם הסימן ובכל הנוגע אליהם, בכפוף לכל תנאי וסייג הרשומים בפנקס.

(ב) ..."

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

האם הפר הנתבע את סימן המסחר הרשום שבבעלות התובע?

לענייננו, רלוונטי האמור בסעיף 1 לפקודה:

"הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך -

(1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו הגדר;

(2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום טובין מסוג הטובין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום טובין מאותו הגדר;

(3) ...;

התובע טוען כי הנתבע עשה שימוש מפר בסימן המסחר הרשום שבבעלותו. הנתבע טוען כי הסימן לו טוען התובע מוטבע באופן כה זעיר ונחבא מן העין עד כי לא ניתן להבחין בו, עקב כך לא היה מודע לקיומו של הסימן ולהפרה הנטענת. משנתבררו לו הדברים, כך הנתבע, הסיר מיד את הכיתוב הבעייתי (ר' סעי' 14 לכתב ההגנה).

דומה כי די בהודאת הנתבע, (גם אם בשפה רפה), כי נעשה באתרו שימוש בתצלום הנושא עליו את סימן המסחר של התובע, כדי לאושש את הנטען כנגדו בכתב התביעה. (סעי' 5 – 6 לתצהיר הנתבע).

עוולת גניבת עין

8. לטענת התובע, מעשי הנתבע המפורטים לעיל, עולים כדי גניבת עין כלפיו, בניגוד לאמור בסעיף 1(א) לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות").

1. גניבת עין

(א) לא יגרור עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר.

לעוולה זו שני יסודות עיקריים: מוניטין המותג הנפגע וחשש סביר להטעיית הציבור [ר' סעיפים 7-9 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית בע"א 5066/01 אנג'ל נ' ברמן, ניתן ביום 30.5.2013];

9. אין למעשה מחלוקת בנוגע לדמיון בין המוצרים, לעובדה כי בחלק מהזמן הופיעה בצמוד לשניהם סימן זהה, כך שברי כי סיכוי להטעיית הציבור ולבלבול התקיים.

10. אשר לשאלת המוניטין: הצדדים ייבאו מוצר סיני שלא הוכח בפניי דבר לגבי טיבו. התובע טוען כי המוצר שהוא מוכר איכותי בהרבה ממוצרו של הנתבע. התובע

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

מוכר את המוצר שלו ב-600 ₪ בעוד שמתחרהו מוכר את הערכה שבידו ב-299 ₪ (ר' סעי' 19 לתצהיר התובע).

הנתבע לא התייחס בכובד ראש לכל נושא הדיבוריות, לטענתו הוא ייבא באופן חד פעמי 20 ערכות, הדבר היווה נתח חסר ערך מעסקיו, שבכל מקרה, נזנח על-ידיו (ר' סעי' 25 לתצהיר הנתבע). טענת התובע, כי הנתבע מכר מוצר נחות מזה שלו, הנושא עליו את סימנו (של התובע) – לא נסתרה בפניי. עם זאת, אין בפניי ראיה של ממש לכך שהתובע רכש מוניטין במוצר המשווק על-ידיו. אין בפניי איפא ראיה לקיום יסודותיה של העוולה של גניבת עין.

11. בשני האתרים שווק, בצירוף טקסט (דומה עד זהה) ותצלום (זהה), מוצר **דומה**. סימן מסחר **זהה** מופיע בשני האתרים בצמוד למוצר. סימן מסחר זה הינו בבעלות התובע.

הנתבע אינו מכחיש עובדה זו, אך דבק בגירסתו כי אם נעשה שימוש בסימנו של התובע הרי זה רק מפאת היותו זעיר ובלתי נראה לעין, השימוש נעשה בתום לב ומשכך הם פני הדברים, הוא אף אינו חב בפיצוי התובע, שתביעתו נובעת בעיקר מרצונו לגרוף ממון לכיסו.

מאחר ואין מחלוקת כי הסימן שהופיע על המוצרים (בטרם הוסר ממוצרי הנתבע) הינו זהה, ובהתחשב בעובדה כי מדובר בטובין מסוג זהה, המיועד לסוג לקוחות ספציפי, הרי שהנחת התובע כי היה בכך כדי לבלבל ולהטעות את הציבור - מתקיימת.

12. לאור מסקנותיי – לפיהן הפר הנתבע את זכות קניין רוחני של התובע מכוח דינים ספציפיים, כמפורט כאן, אינני מוצא להוסיף לפיצוי מכוח עילות אלה, פיצוי נוסף וחופף מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט [ר' סעיפים 66-67 לפסק דינו של כב' השופט ס' גובראן, בע"א 8485/08 The FA Premier League Limited נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט (פורסם ב'נבו', 14.3.2010)]. אני דוחה איפא את בקשת התובע בנושא זה.

13. אני סבור כי ניתן לראות בהעתקת התמונה ובהעתקה של הטכסט הכתוב, שניהם מאתר התובע, משום הפרה לפי חוק זכות יוצרים ולפי פקודת סימני המסחר [נוסח חדש]. עם זאת, נראה לי, כי בשים-לב לתגובה המהירה של הנתבע, ראוי לפסוק את הפיצוי על הצד הנמוך. בשים-לב לכך שהנתבע כבר קיים את הדרישות של התובע באשר לשינוי באתר, אינני רואה צורך במתן סעד של צו מניעה.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

19 במאי 2015

ת"א 31129-05-12 פלד נ' באום

סעד

14. אני מחייב את הנתבע, לשלם לתובע פיצוי בסך כולל של 4000 (ארבעת אלפים) ₪, להיום. כן אני מחייב את הנתבע, בנוסף, לשלם לתובע את הוצאות המשפט (אגרת תביעה בהתאם לסכום שנפסק בפועל), בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הוצאתו בפועל של כל פריט, וכן, בנוסף, שכר טרחת עו"ד בסך 2000 (אלפיים) ₪, כולל מע"מ, להיום.

ניתן והודע בפומבי היום א' בסיוון תשע"ה, 19 במאי 2015, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, שופט בכיר